

kendte Petroleumslamper paa vor Jærnbanestation, uagtet vi have en elektrisk Station i Byen, og jeg vil derfor gerne paa ny anbefale den højtærede Indenrigsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Velysningsforholdene paa Jærnbanestationen maatte blive noget bedre end de ere, saa meget mere som den Varemengde, der gaar gennem Hjørring Jærnbanestation, er den tredje største i hele Jylland. Disse gamle Petroleumslamper ere ikke usarlige for Varebeholdninger og den Slags Sager. Jeg henstiller derfor til Administrationen og det ærede Finansudvalg at tage denne Sag under Overvejelse.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgtreds M. Andersen, der har stillet Forslag om 10,000 Kr. til „en sagtyndig samlet Undersøgelse og Overvejelse af Forholdene vedrørende Foranstaltninger til Fremme af Fiskeriet, Havneanlæg og Rysffikringsarbejder paa Jyllands Vestkyst“. Jeg vil dog gerne sige, at det forekommer mig, at vi have haft nok af den Slags Ting. Vi have haade haft en større Kommission og en Fiskerikommission. Men det Resultat, hvortil de kom, synes mig, om jeg saa maa sige, nærmest at være afstrækkende. Thi de Summer, som disse Kommissioner have talt om, ere saa enormt store, at jeg ligesom har haft en Følelse af, at de ere komne frem nærmest for at skræmme fra at komme ind paa disse Foretagender. Jeg støttes i den Tro af det, der er stet oppe ved Hirschhals, der ogsaa ligger ud mod Vesterhavet. Der har man nu, naar den givne Bevilling er opbrugt og den Tilbygning til Molen, der nu er under Arbejde, er udført, bygget denne Mole ud til en Vanddybde af 19—20 Fod for en Bekostning af 382,000 eller 383,000 Kr. Man kan altsaa bygge ud i Vesterhavet inden for rimelige finansielle Grænser. Der er ganske vist meget tilbage, inden vi saa en Havn der, men der er dog bygget saa meget, at jeg ikke kan forstaa, at det at bygge en Havn paa denne Plads kan løbe op til 16—18 Millioner Kr., og saaledes var jo Forslaget fra den store Kommission i sin Tid. Og saa skulde denne Havn kun koste halvt saa meget som en Havn længere mod Syd paa Vestkysten. Jeg tror derfor, at naar vi fortsatte det begyndte Værk, ville vi inden for rimelige finansielle Grænser saa gjort et Forsøg paa, hvorvidt man er i Stand til at bygge noget, der kan blive staaende for Vesterhavets Magt. Vi ville da saa en Havn, der vil saa stor Betydning, ikke alene for den større Trafik, men ogsaa

for Fiskeriet, og have vi først staaet fast, at der inden for en rimelig Bekostning kan bygges en Havn der, vil der sikkert ogsaa paa flere andre Punkter af Vestkysten komme Havne til Ophjælpning af Fiskeriet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at en Ulykke som den, der stete forleden Aar ved Tyborøn, nodig skulde komme igen, inden vi have taget alvorlig fat paa disse Sager. Det er sandelig haardt nok, at vi skulle have den Slags Historier for overhovedet at vække Medlidenskab for de Folk, hvis Hovederhverv det er at fiske ude paa det aabne Hav. Vi kende saa godt til den Slags Historier oppe i Vendsyssel, vi have jo stadig disse Uheld, der minde os om, at vi ikke have gjort noget for at støtte Fiskerne i deres farlige Erhverv. Jeg vil derfor haabe, at den Overvejelse, som det ærede Medlem for Tisted anbefaler, maa ske Fyldest og ske Fyldest derhen, at vi fortsatte med dette Forsøg, der allerede er begyndt, og se, hvad vi overhovedet magte over for Vesterhavet. Det, der allerede er udført, har staaet i en Række Aar og staa udmærket. Det viser sig altsaa, at vi ere i Stand til at bygge noget, der evner at staa for Vesterhavet. Hermed skal jeg slutte og paa ny anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) og mig.

Indenrigsministeren (Hjørring):

Det er jo et ikke ringe Antal Vædringsforslag, som det ærede Finansudvalg er enedes om at stille til Indenrigsministeriets Budget, og som naturligt gaa de ud paa at nedsette de paa Ministeriets Budget ønskede Beløb. Saadanne Nedsættelser ere aldrig til Glæde, men jeg skal erkende og anerkende, at de Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, ikke ere af nogen indgribende Karakter, og jeg kan derfor, taget under et, acceptere dem alle. Der er derfor ikke Grund for mig til at nævne dem enkeltvis. Jeg skal kun dvæle ved nogle enkelte.

Den ærede Ordfører for Udvalget begyndte med at tale om Statsbanernes økonomiske Stilling, og fremsatte der en Række Bemærkninger, som jeg ikke har noget at indvende imod. Jeg skal kun henvide til, at for saa vidt den ærede Ordfører pegede paa, at det var usikkert, hvilket Overstud der kan ventes for det kommende Finansaar, og navnlig om det budgetterede Overstud vil fremkomme, er dette jo rigtigt, og Grunden hertil er ikke alene de ny Personaltaster — om end først og fremmest disse — men tillige maa man lægge Vægt paa, at Godstaksterne ere blevne forandrede, og at man ikke kan have nogen Sikkerhed for, hvorledes de Vædrin-